

cognoscantur. tñ pacto presenti secu-
lo ex fructibus. i. ex finalibus eor. p-
missis z retributionibus manifeste co-
gnoscentur q̄les fuerunt (non oia qui
dicit mihi dñe dñe intrabit in regnū
celoz.) Semel dicit qui credit corde.
His qui etiā dñe dñe intrabit in regnū celoz.
(s; qui facit volūtate patris mei qui
in celis est). i. qui hz verā fidem xp̄i
in corde z eandem dñe dñe z cū h̄o
opatur opa ad fidez ptinentia z ma-
xime qui seruat mādata dei. Talis di-
cit ter dñe. z talis facit volūtate dei
z sic dñter (ipse intrabit in regnū ce-
lorum) ut patz mat. xix. Si vis ad vi-
tam ingredi serua mandata. ¶ Circa
pñs euangeliū vbi dī. Om̄s arbor bo-
na bonus fructus facit. Notanduz q̄
hugo de prato dicit. Q. opus virtu-
tis dī bonū ppter quinqz. Primo qz
est a bono. s. deo. h̄o patet. qz ipse est
optimū z summum bonū. ut patz Esa.
xxxvj. Omnia opa nostra opatus es i
nobis dñe. Opa mala sunt a diabolo
instigante z a mala voluntate opan-
tis. ut patz Jo. viij. Mendax est et pa-
ter eius. Scdo qz pcedit de loco bo-
no. s. de celo. ut patz Iaco. j. Omne da-
tum optimū z omne donū perfectum
desursum est zc. Item pcedit de coz
de bono. ut patet mat. xij. Bonus hō
d bono thezauro cordis sui pfert bo-
nū. Malū at opus d malo pcedit. s. de
regione demonum. de cōcupiscentia
carnis. et de malicia mundi. ut patet
j. Jo. v. Totus mundus i maligno po-
situs est. Tertio qz facit hominem bo-
num. Nihil em̄ est q̄ facit hominē bo-
num nisi opus virtutis neqz dignitas
neqz diuitie. neqz scia. neqz aliquid
aliud. Vnde Aristo. ii. ethi. Virtus est

que habentē bonū facit et opus eius
laudabile reddit. Malum aut op̄ ho-
minem malū facit. qui tñ naturaliter
bonus est. ut patz Osee. ix. facti sunt
abominabiles. sic ea que dilexerunt.
Quarto bonum opus oibus placet et
sapit habentibus rectū z nō infectuz
gustū. Nam bonū est q̄ oēs hoies ap-
petunt. Vñ Boe. de sot. phlo. Men-
tibus hominū naturaliter inserta est
cupiditas veri boni zc. Etiā ip̄s ma-
lis. bonū opus videt. bonū q̄uis in-
terdū ppter corrupcionez gustus nō
sapiat ip̄s malis. Vnde patz q̄ bonū
opus deo z hoibz placz. ut patz eccl.
xlv. Dilectus deo z hoibus moyses.
qz. s. bonus erat zc. Malum aut q̄ oī-
bus displicet. ac etiā ip̄s malis q̄n-
scz rōne vtuntur z redeūt ad seip̄os.
Quinto quia ad locum bonum ducit
scz ad celum qui est locus beatorum
ut patz mat. xxv. Venite benedicti pa-
tris mei possidete zc. mala at opa ad
malum locum ducūt. scz ad infernū. ut
patz Luce. xvi. Mortuus est diues et
sepultus in inferno. Vnde etiā Mat.
xxv. Item maledicti in ignem eternū.
**Dominica. ix. post octauas pē-
tecostes. Euan. scdm. Lu. xvi.**
In illo tempore dixit iesus disci-
pulis suis parabolam hāc. Ho-
mo quidam erat diues qui ha-
bebat villicū. Et hic diffama-
tus est apud illum quasi diffi-
passet bona illius. et vocauit
eum et ait illi. Quid hoc audio
de te. Redde rationem villica-
tionis tue. Jam enim non po-
teris villicare. Qit aut villicus

Aristo